

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/933/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216270
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712216270.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného Zvolen č. k. 13C/244/2012-95 z 16.10.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol. Žalobcov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti žalobcu nepovažoval za dôvodný. O námietke zaujatosti zákonného sudcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. tak, že zákonného sudcu nevylúčil zo prejednávania rozhodovania v predmetnej veci. O námietke zaujatosti žalobcu bolo rozhodnuté v súlade so zákonom, preto nie je daný dôvod na prerušenie konania. V predmetnej veci ide o vyriešenie otázky procesného charakteru, bez priameho dopadu na vecné posúdenie nároku žalobcu. Nejde o riešenie prejudiciálnej otázky, od ktorej by závisel výsledok sporu. Žalobca nepreukázal, že by súčasne prebiehalo iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca vplyv na predmet tohto konania. Okresný súd, rešpektujúc názor nadriadeného súdu, nezistil dôvod na prerušenie konania.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p.. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dôvod na prerušenie konania žalobca súdu preukázal. Už 9.10.2013 podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na pojednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Žalobca už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na pojednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhliadol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca Okresného súdu Zvolen má pomer k veci. Takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v

dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranné a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhľadom na to, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená žalobcovi škoda. Žalobca s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu žalovaným podané nebolo.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí žalobca ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva žalobcu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Na č. I. 85-92 spisu je žurnalizovaná kópia sťažnosti adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, v ktorej žalobca tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/626/2012 z 17.10.2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Okresný súd teda mal k dispozícii všetky listiny predkladané žalobcom spolu s návrhom na prerušenie konania. Napriek tomu možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. prerušiť, pretože by toto konanie mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a majetkovej ujmy. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevyklučuje z prejednávania a rozhodovania veci o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Nie je dôvodná námietka žalobcu, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozvedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Uznesením č. k. 13C/244/2012-14 z 14.12.2012 spojil Okresný súd Zvolen konania vedené na jeho súde pod sp. zn. 13C/244/2012, 13C/245/2012, 13C/246/2012, 13C/247/2012, 13C/251/2012, 13C/252/2012, 13C/258/2012, 13C/259/2012, 13C/260/2012, 13C/292/2012 na spoločné konanie, ktoré budú ďalej prejednávané pod sp. zn. 13C/244/2012.

O námietkach zaujatosti vznesených žalobcom rozhodol krajský súd v jednotlivých veciach pred ich spojením na spoločné konanie:

- v konaní sp. zn. 13C/244/2012 uznesením sp. zn. 14NcC/624/2012 z 12.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/245/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/44/2012 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/246/2012 uznesením č. k. 14NcC/624/2012-11 z 17.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/247/2012 uznesením č. k. 5NcC/106/2012-11 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/251/2012 uznesením č. k. 15NcC/394/2012-11 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/252/2012 uznesením č. k. 16NcC/401/2012-11 z 17.10.2012,

- v konaní sp. zn. 13C/258/2012 uznesením č. k. 15NcC/394/2012-11 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/259/2012 uznesením č. k. 23NcC/104/2012-12 z 16.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/260/2012 uznesením č. k. 24NcC/28/2012 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/292/2012 uznesením č. k. 17NcC/618/2012-11 z 17.10.2012.

Sťažnosť žalobcu adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/626/2012 zo 17.10.2012, teda odlišného od tých, ktorými Krajský súd v Banskej Bystrici ako nadriadený súd rozhodoval o námietkach zaujatosti. I keby bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky predložená sťažnosť proti niektorému z uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených žalobcom, nebol by podľa názoru odvolacieho súdu dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 z 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevyhlásil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí na návrh žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola uplatnená dôvodne.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.